

۲۰۱۷/۱۱/۲۵

زرغونه ولی

مبارزه علیه خشونت بر زنان

از سال ۱۹۸۱ ۲۵ نوامبر به عنوان روز جهانی رفع خشونت علیه زنان برگزیده شده است. این روز برای یادآوری عزم همگانی برای مبارزه با خشونت علیه زنان انتخاب شده است. مجمع عمومی سازمان ملل متحد در ۱۷ اکتبر ۱۹۹۹ نامگذاری این روز را به عنوان روزی جهانی تصویب کرد.

این تاریخ به خاطر قتل وحشیانه سه خواهر میرابال، فعالان سیاسی اهل جمهوری دومینیکن آمریکا انتخاب شده است. خشونت تنها کتک زدن، سیاهی چشم، کبودی بدن، موکندن سر نیست بلکه خشونت صدمه رساندن به مغز و نابود کردن احساس درونی انسان است گرچه که خشونت در بین انسان ها در جهان به انواع مختلف وجود دارد ولی خشونت علیه زنان با سختترین شکل خود در کشورهای عقب مانده و سنتی بنا بر عوامل مختلف بیشتر است از آن جمله در کشور ما با توجه به سنت و ناتوانی های زنان در ادوار تاریخ خشونت بار کشور جا دارد که تأثیرات سنت و تجارب زنان از نسل های گذشته که توسط شان خشونت علیه زنان به نسل های بعدی انتقال یافته است نکاتی چند را به بحث می گیرم.

زنان و دختران ما که از قانون برابری در جامعه سنتی محروم بودند و خواسته یا نا خواسته باید با قبول سنت جامعه و با نصیحت های مادر کلان ها و یا بزرگان همیشه توجه داشته و به ادامه زندگی پرداخته اند. مادرکلان ها می گفتند فرزندانم شوهر سایه خدا است باید به او احترام کرد.

وقتی او استاده شد باید تو هم استاده باشی. اگر بر تو توهین کرد دندان را به دندان بچسپان و یا زیر دندانت کاغذ کلوله را بگیر تا موقع جواب دادن دهنت بسته باشد، وقتی دستشوی می رود، آب دست برایش بده، وقتی به تو فاحشه خطاب می کند باید تحمل کنی و با او محبت کن و فراموش کن زیرا او مرد است. مردان حرف بد و بدخوبی دارند اگر لت و سیلی زد به کسی حرف نزن زیرا آبروی شوهر و خانواده ات از بین می رود.

بی بی های مسلمان ما همه این روز ها را داشته اند.

و آنان با این روش دارای فرزندان شاد و خانواده های با آبرو بوده اند، ولی مادر کلان يك بار هم نگفت که مردان هم به زنان خود باید احترام کنند، مردان از روابط عاشقانه و نامشروع دوری کنند و به پیوند خود صادق بمانند، مردان از نیش چشمان خود به زنان غیر جلوگیری کنند، مردان احترام به زنان خود داشته باشند و زنان را منحیث انسان و شريك زندگی اجازه تصمیم گیری در تمام امور زندگی بدهند، زیرا مادر کلان ها خود با زندگی دشوار و

خشونت بار دست و پنجه نرم نموده و سال های دراز زندگی خود را با قبول سنت عقب مانده و خشونت بار پشت سر گذاشته اند و باری هم به نام حیا به دفاع از حق خود حرکتی را انجام نداده اند و به نظر شان مردان حق دارند آن چه بخواهند انجام بدهند.

تعدادی از دوشیزگان ما با پیروی از نصیحت های مادرکلان ها و بزرگان به چنین زندگی حقارت بار تن در داده اند و می دهند که جهنم این دنیا را آزمایش می کنند و مانند کالبد ها و گدی های کوکی و بیجان به زندگی ادامه می دهند که اعتراض و داد خواهی را بی مفهوم می دانند حتی عده ای از زنان روشنفکر و تعدادی هم با از دست دادن اعضای بدن، معلولیت، خود سوزی، و سنگسار، اعتیاد به مواد مخدر تا قتل و معلولیت که مثال های بیشتر از شهادت خشونت بار فرخنده در کابل تا کشته شدن شراره در المان، سنگسار رخشانه در ولایت غور، گوش و بینی بریدن زرینه در ولایت جوزجان، خودکشی زهرا خاوری در کابل، خود سوزی زنان در ولایت هرات و هزاران تن دیگر خشونت را به تحمل نموده اند.

ولی خوشبختانه نسل جدید اعم از زنان و مردان با آگاهی از جهان مدرن و تأمین عدالت اجتماعی با حفظ قوانین منشور ملل متحد در مورد احترام به مقام انسان توجه بیشتر داشته و قبول حقوق برابر در جامعه را در رده های بلند انسانیت و تأمین عدالت اجتماعی در جهان می دانند که ما شاهد تعدادی از زنان فعال در داخل و خارج کشور در عرصه های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی کارکرد های چشمگیر دارند، استیم که با کاندید شان در سمت های بلند دولتی، ایجاد تلویزیون های زنان، نشر مجلات و اخبار، ایجاد وبسایت های اینترنتی، ایجاد نهاد ها، اتحادیه ها، شورا ها با بسیج کتله وسیعی از زنان بیرق مبارزه علیه خشونت زنان را به اهتزاز درآورده اند و به موفقیت های نسبی هم در عرصه های مختلف با وجودی که کافی نیست نائل شده اند.

خشونت انواع مختلف دارد:

- ❖ تجاوز جنسی در بستر زناشویی
- ❖ تجاوز شوهر به همسر
- ❖ حملات جسمانی و کتک زدن
- ❖ به کار بردن الفاظ رکیک در رابطه با زنان
- ❖ نگاه به عنوان ابزار جنسی
- ❖ احساس مالکیت به زن
- ❖ خواهان نابرابری

موضوع بحث ما تجاوز جنسی در بستر زناشویی است.

زیرا در مقاله زیر عنوان (زنان افغانستان و خشونت سیاه و سفید) خشونت علیه زنان در کشور بیشتر به بحث پرداخته شده است که عزیزان می توانند این مقاله را در وبسایت های اینترنتی حقیقت، مهر وطن، بامداد، ولایت

<http://www.morwaridsabz.com/>

تجاوز جنسی در بستر زنا شویی!

از آنجایی که احترام به انسان و حرمت به آن دور از جنسیت یکی از قوانین منشور ملل متحد شناخته شده که به تمام دولت های جهان ابلاغ گردیده و نقض این قوانین جرم شناخته شده است. با وجود آن هم خشونت زنان در حوضه های مختلف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی مطرح است ولی مختصر بحث را در مورد مسأله مطرح شده ادامه می دهیم:

تجاوز جنسی در بستر زنا شوهری:

تجاوز بستر در گذشته منحیث جرم شناخته نمی شد. زیرا زنان با عقد ازدواج به این فرض یا فکر بودند که مقاربت جنسی شان به موافقه رسیده است و مجبور به هر خواست جنسی شوهر و در هر موقع که مرد می خواست منحیث وظیفه باید پاسخگو باشند و مرد در برقراری رابطه جنسی مقصر شناخته نمی شد ولی برای اولین بار در سال ۱۹۷۵ قانون منع تجاوز زنا شویی در امریکا به تصویب رسید، و بر عقد ازدواج بر مقاربت جنسی توافق صورت گرفت که تا ۲۰ دسمبر سال ۱۹۹۳ میلادی اعلامیه منع خشونت علیه زنان به تصویب مجمع عمومی سازمان ملل متحد رسید و همچنان در سال ۲۰۱۱ (ناوی پیلای) سر کمیسیون حقوق بشر نقض حقوق بشر زنان را با نقش بارداری و جنسیت اعلام کرد. دستیابی تأمین تضمین کنترل کامل زنان بر بدن شان جهت تأمین حقوق مساوی گام ارزنده دیگری بود که تعیین زمان، نحوه انتخاب فرد دلخواه برای ایجاد روابط جنسی و تولید مثل از اساسی ترین ملزومات زندگی سالم و شرافتمندانه زنان محسوب شد.

در جوامع سنتی، زنان به دلایل مختلف مورد تجاوز و سوء استفاده تعدادی از مردان قرار می گیرند و از احساسات نیک زنان در مقابل فرزندان شان، آسیب پذیری اطفال، حفظ آبرو، ضرورت و احتیاجات اقتصادی، ترس از قطع رابطه جنسی شوهر متجاوز و بعضاً هم فشار های قانونی و اجتماعی، سنت که زنان راه فرار ندارند و مجبور به قبول روابط جنسی با شوهران خود می شوند و اشک ها و درد ها را برای همیشه زنان از چشم دیگران پنهان می دارند ولی وقتی آنان متوجه شوند با چنین روابط تن در ندهند اینجاست که مشکلات خانوادگی بروز می کند این عوامل است که زنان جسم و روح شان خسته شده و از بین بروند و شاک و ناراضی از زندگی مشترک زنا شوهری خود می شوند.

تعدادی مردان که به تجاوز دست می زنند، ناشی از قوه فزیک، حسادت ها، نداشتن اعتماد به نفس، عدم آگاهی از خواسته های زن و یا هم ناشی از مشکلات روانی می باشد، که باید اینگونه مردان به مشوره دهندگان خانواده و یا روان شناسان مراجعه نموده و یا جهت آگاهی بیشتر امروز امکانات مدرن انترنت با معلومات وسیعتری که در مورد وجود دارد استفاده لازم نمایند.

نهاد های زنان، وزارت زنان، فعالین مدنی زنان باید جهت تصویب قانون به قانون گزاران و اشخاص مسؤول

نظریات و پیشنهادات سالم‌شان را ارائه دارند تا کسانی که به نقص از این قوانین دست می‌زنند به جزای اعمال‌شان رسانده شود و پندی باشد به دیگران.

قابل یادآوری می‌دانم مبارزه زنان علیه خشونت در جهان منجر به رشد اقتصادی جهان، تنزیل فقر، و مبارزه با مرض‌کشنده‌ایدز، تأمین صلح و عدالت اجتماعی در جامعه گردیده است.

تمام نیروهای آزادی‌خواه، دموکرات، فیمینیست‌ها، اعم از زنان و مردان صفوف مبارزین را توسعه بخشیده و بیرق برابری، آزادی، تأمین عدالت اجتماعی و صلح سراسری را در کشور به اهتزاز درآوردند.

و اینک بیجا نخواهد بود که در این مقاله سروده‌ام را که به اعتراض علیه سنگسار رخشانه در ولایت غور که در ششم فروری ۲۰۱۶م رقم شده است با شما شریک سازم:

نالۀ زن افغان در ذلت و ناتوانی

مرا بردند به کشتاری گناه بار	مرا بردند به صحرای خاکسار
هزاران تهمت ناسور کردند	مرا درقبر زنده زنده درگور کردند
کشیدم ناله‌ها از ناتوانی	رسید بر آسمان و کهکشانی
به نام دین مذهب کرد سنگسار	کجاست انصاف‌شان در مسلمانی
تو ای مرد که پروردی از من	با خون دل و درد در دامن من
ولی نفرین دارم بر زمانه	که داده تیغ بر تو ظالمانه
تا زنی تیغ بر مادر و خواهر	بکش این مظلومان را خاینانه
صدای چیغ و ناله تا آسمان‌ها	زدی بر محرمت تیغ وحشیانه
کجاست قانون و اسلام و عدالت	که ریختی خون و کشتی قاتلانه
خداوندا تو می‌دانی و بینایی	بکن رحمی بما تو مخلصانه

زرغونه ولی

جرمنی ۲۰۱۷/۱۱/۲۵